

med det, vi have, og jeg tror, vi skulle føje en Sidefløj til, navnlig for de kronisk syge og for den Gruppe, det ærede Medlem her talte om, men paa den anden Side tror jeg, vi skulle vogte os for at gaa en Vej, der muligvis kunde skabe et Baghus, hvor Antallet af Beboere blev meget større end Antallet i Forhus og Sidefløj, og hvor Beboerne i Virkeligheden ikke fik de samme heldige Forhold.

Der er imidlertid et Punkt endnu, hvor jeg tror, det er nødvendigt at komme ind paa en Forbedring ved en Forandring af Sygekasseloven, og dette Punkt er en Skærpende af Tilsynet med vore Sygekassers Forretningsførelse, med deres Pengeanbringelser og deres Regnskaber, altsaa en skærpet Revision og en skærpet Kontrol paa dette Omraade. I den Tid, da det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) var Indenrigsminister, fandt han Anledning til at lade gennemføre en lokal Revision for Sygekassernes Vedkommende. Der blev udsendt en Repræsentant for Sygekasseinspektoratet, som nu har gennemgaaet Forholdene i en Række Sygekasser rundt omkring i Landet. Foreløbig ere Forholdene undersøgte i 88 af Landets omtrent 1,500 Sygekasser. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Oplysninger, der derved ere fremkomne, men kun kort sige, at Resultatet er, at selv om der ikke er nogen Grund til Uro overfor vor Sygekasseinstitution, er der ikke Tvivl om, at et skrapere Tilsyn end hidtil og en nøjere Kontrol tiltrænges. Der vil utvivlsomt være Grund til ved en kommende Lovgivning at raade Bod paa de Vanskeligheder, som paa dette Punkt ere opstaaede under den gældende Lov.

Jeg skal slutte med at anbefale at faa det foreliggende Lovforslag henvist til et Udvalgs velvillige og indgaaende Behandling og udtale Haabet om, at Resultatet maa blive en gennemgribende Revision af Sygekasseloven.

Hegelund-Lange: Det foreliggende Lovforslag har allerede to Gange tidligere ret vidtløftigt været behandlet i dette Ting, dels i Efteraaret 1908 og dels i Sommeren 1909, og man kan vel sige, at Tinget derved fik et bestemt Indtryk af, hvorledes de forskellige Partier her i Salen stillede sig dertil. De, som have hørt den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), og mit Partis daværende Ordfører, det ærede Medlem

fra Vordingborg (Carl Hansen), udtale sig, kunne ikke være i Tvivl om, at Venstres Repræsentanter gennem disse to Herrer gik bestemt mod det Princip, der gør sig gældende i det foreliggende Forslag. Jeg maa sige til den ærede Indenrigsminister, at jeg ikke fik et saa bestemt Indtryk af hans Stilling til Lovforslaget som af de nævnte Medlemmers. Jeg kunde fristes til at anvende ikke et fransk, men et latinsk Citat om den ærede Indenrigsministers Tale: *Svaviter in modo, fortiter in re*, det betyder, den var mild og velvillig i Formen, men faktisk kraftig i Kendsgerningen, jeg tillader mig nemlig at tro, at den betyder en kraftig Modstand mod det Princip, der er til Stede i dette Forslag. Der blev før ført en lille Strid mellem det ærede Medlem fra Assens og den ærede Indenrigsminister om Berettigelsen af Dogmet eller Principet: Hjælp til Selvhjælp. Den syntes imidlertid at opløse sig i alt Fald for dette Forslags Vedkommende i en højere Enhed. Det glæder mig, at vi altsaa fik en bestemt Erkendelse af, at Indenrigsministeren paa dette Omraade deler Venstres gamle Opfattelse af, at vi maa hævde Kravet om, at de, der skulle hjælpes ved denne Lovgivning, skulle yde Selvhjælp til Hjælpen. Venstre afviser bestemt det Krav, som Socialdemokraterne hævde, nemlig at skabe en Lovgivning, der aldeles fjerner den enkeltes Ansvar med Hensyn til eget Arbejde for at forbedre sin Situation.

Imidlertid roste den højtærede Indenrigsminister Ordføreren, fordi han havde holdt fast ved Forslaget og bragt det frem. Jeg fik ikke rigtig fat i, hvortil denne Ros egentlig blev knyttet, og hvorpaa den i sidste Instans beror. For det skulde vel ikke være, fordi der derved blev givet Indenrigsministeriet Lejlighed til at fremskaffe forskellige statistiske Oplysninger fra Tyskland og andre Lande. Hvis Indenrigsministeren nemlig er enig med os andre i, at Socialdemokraternes Princip er daarligt, medens vort er godt, undrer det mig, at den ærede Indenrigsminister ikke udtalte sin Sorg over at se Lovforslaget igen, men derimod sin Glæde. Jeg vil vente med at udtale min Glæde, indtil jeg har set disse statistiske Oplysninger nærmere efter i Sømmene. Det forundrer mig at høre, at der i Tyskland hersker Tilstande paa dette Omraade, der skulle være humanere end vore. Den ærede Minister bilagde ikke denne Udtalelse med Oplysninger, og jeg vil haabe, at disse fra